Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

8. července 2020*

„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Údržba bezpečnostních zařízení v budovách využívaných nebo spravovaných Komisí v Belgii a v Lucembursku – Odmítnutí nabídky uchazeče – Zadání zakázky jinému uchazeči – Kritéria pro výběr – Protiprávnost jednoho z ustanovení zadávací dokumentace – Rovné zacházení“

Ve věci T-661/18,

Securitec, se sídlem v Livange (Lucembursko), zastoupená P. Peuvrelem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené M. Ilkovou, A Katsimerou a J. Estradou de Solà, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. září 2018, kterým byla odmítnuta nabídka předložená žalobkyní ohledně části 4 zakázky, která byla předmětem omezené výzvy k podání nabídek HR/R1/PR/2017/059 a která se týkala „údržby bezpečnostních zařízení v budovách využívaných nebo spravovaných Evropskou Komisí v Belgii a v Lucembursku“, a dále rozhodnutí Komise ze dne 17. září 2018, kterým odmítla žalobkyni poskytnout upřesnění, o která v rámci téhož řízení požádala dne 11. září 2018,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, P. Nihoul (zpravodaj) a J. Martín y Pérez de Nanclares, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Ramette, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. února 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Oznámením o zakázce zveřejněným v dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2018/S 064–141552) vyhlásila Evropská komise omezenou výzvu k podání nabídek na „údržbu bezpečnostních zařízení v budovách využívaných nebo spravovaných Evropskou Komisí v Belgii a v Lucembursku“.

2 Zakázka obsahovala sedm částí, z nichž čtvrtá, jediná dotčená projednávanou věcí, byla nazvána „Vnitroareálová údržba kamerového systému (uzavřeného televizního okruhu), kontroly přístupu, nehlídaných průchodů, vnitřních rolet, vnitřních turniketů, bezpečnostních dveří, zámků a kovových skříní pro správu klíčů v Lucembursku“.

3 Pokud jde o výběr uchazečů, první fázi zadávacího řízení, bod III.3.2.B zadávací dokumentace, nadepsaný „Odborná způsobilost týmů jednotlivých uchazečů“, v rámci požadované „minimální způsobilosti“ vyžadoval, aby specialista – „vedoucí pracoviště“ uchazeče měl „osvědčení o důkladném zaškolení do softwarové platformy bezpečnostní správy společnosti Nedap“ (dále jen „zaškolení Nedap“). Jako doklad musel uchazeč žadatel předložit takové osvědčení „nebo čestné prohlášení, že v případě přidělení zakázky [toto osvědčení] získá do pěti dnů po podepsání smlouvy“.

4 Co se týče zadání zakázky, druhé fáze zadávacího řízení, zadávací dokumentace v bodě IV.1 uváděla, že „zakázka bude zadána po částech uchazeči, který předloží nabídku s nejnižší cenou v rámci řádných a podmínky splňujících nabídek“.

5 Původně byla lhůta pro doručení žádostí o účast stanovena na 30. dubna 2018. Opravným oznámením zveřejněným dne 28. dubna 2018 byla tato lhůta posunuta na 16. května 2018.

6 Dne 26. dubna 2018 podala žalobkyně žádost o účast pro část 4. Pro tutéž část podalo žádost pět dalších uchazečů.

7 E-maily ze dne 13. a 26. června 2018 požádala Komise žalobkyni o upřesnění její přihlášky. Ta tak učinila e-maily ze dne 19. a 28. června 2018.

8 6. a 11. července 2018 Komise na základě předložených dokumentů konstatovala, že všichni uchazeči, tedy včetně žalobkyně, splňovali výběrová kritéria, a proto je vyzvala, aby do 6. srpna 2018 předložili své nabídky.

9 Dne 4. srpna 2018 žalobkyně předložila svoji nabídku. Stejně tak učinily dvě další společnosti.

10 E-mailem ze dne 7. září 2018 Komise informovala žalobkyni, že zakázka byla zadána společnosti Omnisecurity SA, která předložila nabídku s nejnižší cenou, a že její nabídka se ukázala být o 48,55 % dražší než nabídka vybraného uchazeče.

11 E-mailem ze dne 11. září 2018 žalobkyně požádala Komisi, aby jí poskytla podrobnější informace o důvodech odmítnutí své nabídky. Žalobkyně se zejména dotazovala na to, zda úspěšný uchazeč disponuje osvědčením Nedap, jak vyžadoval bod III.3.2.B zadávací dokumentace, a tvrdila, že toto osvědčení v Lucembursku vlastní pouze ona sama a jedna další společnost, která nepodala nabídku, a dále zda úspěšný uchazeč bude využívat subdodávky, a pokud ano, kdo má být tímto subdodavatelem.

12 Dne 17. září 2018 Komise na tento e-mail odpověděla s odkazem na e-mail ze dne 7. září 2018, který podle jejího názoru obsahoval všechny informace, které musí být sděleny neúspěšným uchazečům podle článku 113 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1), ve znění naposledy pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2015/1929 ze dne 28. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 286, s. 1) (dále jen „finanční nařízení“).

13 V e-mailu ze dne 17. září 2018 Komise upřesnila, že všichni uchazeči vyzvaní k předložení nabídky splňovali výběrová kritéria, včetně kritéria stanoveného v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace, a že informace o případném využití subdodávek vybraným uchazečem budou sděleny v oznámení o zadání zakázky.

14 Rámcová smlouva pro část 4 byla s úspěšným uchazečem podepsána dne 19. září 2018. Oznámení o zadání zakázky bylo zveřejněno v Úředním věstníku dne 30. října 2018 pod číslem 2018/S 209–476275.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

15 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 7. listopadu 2018 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

16 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 svého jednacího řádu vyzval Tribunál účastníky řízení, aby předložili určité dokumenty, a položil jim písemné otázky. Tito účastníci na ně odpověděli ve stanovené lhůtě.

17 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil rozhodnutí obsažená v e-mailech Komise ze dne 7. a 17. září 2018,

– nařídil „veškeré další právní povinnosti nezbytné ve věci“,

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

18 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu za nepřípustnou v rozsahu, v němž směřuje proti údajnému rozhodnutí ze dne 17. září 2018,

– ve zbývající části žalobu v plném rozsahu zamítl jako neopodstatněnou,

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K předmětu žaloby

19 Žalobkyně směřovala žalobu na neplatnost proti rozhodnutím obsaženým ve dvou e-mailech Komise, a sice e-mailu ze dne 7. září 2018, kterým ji Komise informovala, že její nabídka nebyla vybrána, a e-mailu ze dne 17. září 2018, kterým Komise odpověděla na její žádost o informace.

20 Komise má za to, že žaloba musí být odmítnuta jako nepřípustná v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutí obsaženému v jejím e-mailu ze dne 17. září 2018, z důvodu, že dané rozhodnutí má čistě potvrzující povahu, a nemůže tedy být kvalifikováno jako „akt“ ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU. V uvedeném e-mailu se totiž Komise omezila na odkaz na informace obsažené v e-mailu ze dne 7. září 2018, ve kterém žalobkyni oznámila odmítnutí její nabídky, důvody tohoto odmítnutí, jakož i totožnost úspěšného uchazeče.

21 Žalobkyně spoléhá na moudré uvážení Tribunálu a tvrdí, že rozhodnutí obsažené v e-mailu ze dne 17. září 2018 je podle ní skutečně „aktem“ ve smyslu článku 263 SFEU.

22 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je žaloba na neplatnost podaná proti aktu, který pouze potvrzuje dřívější rozhodnutí, které nebylo zpochybněno, a stalo se tak konečným, nepřípustná. Má se za to, že akt čistě potvrzuje dřívější rozhodnutí, pokud oproti dřívějšímu rozhodnutí neobsahuje žádný nový prvek a pokud mu nepředcházel nový přezkum situace adresáta tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. února 2001, Inpesca v. Komise, T-186/98, EU:T:2001:42, bod 44 a citovaná judikatura).

23 Před posouzením toho, zda e-mail ze dne 17. září 2018 obsahuje rozhodnutí, které pouze potvrzuje rozhodnutí obsažené v e-mailu ze dne 7. září 2005, je třeba ověřit, zda posledně uvedené rozhodnutí v okamžiku podání projednávané žaloby již bylo vůči žalobkyni konečné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 1998, Waterleiding Maatschappij v. Komise, T-188/95, EU:T:1998:217, bod 108).

24 V případě, že potvrzené rozhodnutí v okamžiku podání žaloby na neplatnost ještě nebylo konečné, má totiž dotyčná osoba právo napadnout potvrzené rozhodnutí, potvrzující rozhodnutí nebo obě tato rozhodnutí (rozsudky ze dne 11. května 1989, Maurissen a Union syndicale v. Účetní dvůr, 193/87 a 194/87, nezveřejněný, EU:C:1989:185, bod 26, a ze dne 31. května 2017, DEI v. Komise, C-228/16 P, EU:C:2017:409, bod 35).

25 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 263 posledního pododstavce SFEU musí být žaloby na neplatnost podány ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, ode dne jeho oznámení žalobci nebo popřípadě ode dne, kdy se o něm žalobce dozvěděl. Tato lhůta musí být případně podle článku 60 jednacího řádu prodloužena o lhůtu z důvodu vzdálenosti.

26 V projednávané věci byla žaloba na neplatnost podána dne 7. listopadu 2018, tedy v den, kdy lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí obsaženému v e-mailu ze dne 7. září 2018 stále běžela.

27 Podle judikatury připomenuté v bodě 24 výše tedy žalobkyně mohla směřovat žalobu nejen proti rozhodnutí obsaženému v e-mailu ze dne 7. září 2018, ale rovněž proti rozhodnutí obsaženému v e-mailu ze dne 17. září téhož roku.

28 V důsledku toho je žaloba přípustná v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutí obsaženému v e-mailu ze dne 17. září 2018, i v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutí obsaženému v e-mailu ze dne 7. září téhož roku (dále jen „napadená rozhodnutí“).

K věci samé

29 V průběhu řízení navrhovatelka uplatnila čtyři žalobní důvody.

30 Prostřednictvím prvního žalobního důvodu tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění.

31 Druhý žalobní důvod se vztahuje k bodu III.3.2.B zadávací dokumentace.

32 Prostřednictvím třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že napadená rozhodnutí byla přijata v rozporu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

33 Prostřednictvím čtvrtého žalobního důvodu tvrdí poté, co byla schopna prostudovat si zprávu o hodnocení nabídek předloženou Komisí v rámci organizačního procesního opatření, že nakonec vybraná nabídka byla neobvykle nízká ve smyslu právní úpravy použitelné na veřejné zakázky, což podle ní zneplatňuje napadená rozhodnutí.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z povinnosti uvést odůvodnění

34 Žalobkyně má za to, že napadená rozhodnutí jsou nedostatečně odůvodněná, jelikož jediným důvodem uvedeným Komisí pro odmítnutí její nabídky je, že nenabídla nejnižší cenu mezi obdrženými nabídkami, když její cena byla o 48,55 % vyšší než cena z nabídky vybraného uchazeče. Komise žalobkyni nevysvětlila, jaká další kritéria nesplnila, a neuvedla ani položky vybrané nabídky, u nichž se cena lišila ve srovnání s její nabídkou, které by vysvětlovaly cenový rozdíl ve výši 48,55 %. Dané lakonické odůvodnění jí neumožnilo účinně zajistit si obranu.

35 Žalobkyně mimoto zdůrazňuje, že e-mailem ze dne 11. září 2018 v souladu s čl. 113 odst. 3 prvním pododstavcem písm. a) finančního nařízení a čl. 161 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1) naposledy pozměněného nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2462 ze dne 30. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 342, s. 7) (dále jen „nařízení v přenesené pravomoci“), požádala o možnost seznámit se s charakteristikami a výhodami vybrané nabídky, ale že e-mail Komise ze dne 17. září 2018 jí tyto informace neposkytl. V replice zejména tvrdí, že Komise nereagovala na otázku, zda úspěšný uchazeč splňoval kritérium zaškolení Nedap, přestože se na to v dopise ze dne 11. září 2018 dotazovala.

36 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

37 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie mají správní orgány povinnost odůvodňovat svá rozhodnutí. Z této povinnosti podle ustálené judikatury vyplývá, že v souladu s čl. 296 druhým pododstavcem SFEU musí autor aktu jasně a jednoznačně uvést úvahy, o něž se uvedený akt opírá, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření za účelem uplatnění svých práv, a příslušný soud mohl provést přezkum (rozsudky ze dne 25. února 2003, Strabag Benelux v. Rada, T-183/00, EU:T:2003:36, bod 55, ze dne 24. dubna 2013, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-32/08, nezveřejněný, EU:T:2013:213, bod 37, a ze dne 16. května 2019, Transtec v. Komise, T-228/18, EU:T:2019:336, bod 91).

38 Požadavek odůvodnění mimoto musí být posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také na jeho celkové souvislosti, jakož i na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 150, a ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 116).

39 Co se týče smluv na veřejné zakázky uzavírané orgány Evropské unie, čl. 113 odst. 2 finančního nařízení stanoví, že veřejný zadavatel sdělí každému uchazeči, jehož nabídka byla odmítnuta, důvody tohoto rozhodnutí. A dále podle čl. 113 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) téhož nařízení veřejný zadavatel vyrozumí všechny uchazeče, kteří nesplňují žádné z kritérií pro vyloučení, vyhovují kritériím pro výběr a písemně o to požádají, o vlastnostech a relativních výhodách přijaté nabídky, jakož

i o jménu uchazeče, kterému byla veřejná zakázka zadána, a o zaplacené ceně, případně hodnotě zakázky. Ohledně posledního bodu čl. 161 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci upřesňuje, že „informace podle čl. 113 odst. 3 finančního nařízení sděluje veřejný zadavatel co nejdříve, nejpozději však do patnácti dnů ode dne doručení písemné žádosti“.

40 Článek 113 odst. 2 a 3 finančního nařízení a čl. 161 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci tedy v případě neúspěšných uchazečů stanoví odůvodnění ve dvou fázích. Veřejný zadavatel nejprve informuje neúspěšné uchazeče o tom, že jejich nabídka byla odmítnuta, a sdělí jim důvody tohoto odmítnutí. Tatáž ustanovení dále stanoví, že pokud o to neúspěšný uchazeč, který nesplňuje žádné z kritérií pro vyloučení a vyhovuje kritériím pro výběr, písemně požádá, zadavatel mu sdělí co nejdříve, nejpozději však do patnácti dnů ode dne doručení písemné žádosti, vlastnosti a relativní výhody vítězné nabídky, jakož i jméno uchazeče, kterému byla veřejná zakázka zadána, a zaplacenou cenu nebo hodnotu zakázky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2018, European Dynamics Luxembourg a Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-752/15, nezveřejněný, EU:T:2018:233, bod 27 a citovaná judikatura).

41 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že první z těchto fází byla Komisí respektována, neboť v e-mailu ze dne 7. září 2018 žalobkyni napsala: „S politováním Vám sdělujeme, že Vaše nabídka nebyla přijata, neboť z vyhodnocení vyplynulo, že mezi obdrženými nabídkami nenabízela nejnižší cenu“.

42 Pokud jde o důvody odmítnutí nabídky, je tato informace dostatečná vzhledem k tomu, že jak vyplývá z bodu IV.1 zadávací dokumentace, jediným kritériem pro zadání zakázky byla cena. Odůvodnění odmítnutí nabídky žalobkyně se tedy mělo týkat pouze tohoto kritéria.

43 Co se týče informací, které musí být sděleny ve druhé fázi, tedy vlastností a relativních výhod přijaté nabídky, jména uchazeče, jemuž byla zakázka zadána, a ceny nebo tržní hodnoty, zdá se, že byly předány současně s informacemi, které spadají do první fáze, v e-mailu ze dne 7. září 2018. Daný e-mail totiž uvádí rovněž následující:

„Na základě vyhodnocení nabídek provedeného v souladu s bodem IV.1 zadávací dokumentace a bodem II.2.5 oznámení o zakázce byla za úspěšného uchazeče určena společnost Omnisecurity SA, která předložila nabídku s nejnižší cenou, jež zcela splňuje požadavky zadávací dokumentace. Cena Vaší nabídky se totiž ukázala být o 48,55 % vyšší než cena vybraného uchazeče.“

44 Tato informace obsahuje, jak vyžaduje čl. 113 odst. 3 první pododstavec písm. a) finančního nařízení, jméno uchazeče, kterému byla zakázka zadána, a sice společnosti Omnisecurity SA.

45 Pokud jde o tržní cenu, je třeba konstatovat, že Komise ji v e-mailu ze dne 7. září 2018 a ostatně ani v e-mailu ze dne 17. září téhož roku výslovně neuvedla, ale že žalobkyně, která znala výši ceny své nabídky, ji mohla snadno vyvodit z cenového rozdílu uvedeného v prvním z těchto e-mailů.

46 Pokud jde o vlastnosti a relativní výhody přijaté nabídky, je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že jediným kritériem pro zadání zakázky byla cena, jak již bylo připomenuto v bodě 42 výše, mohla výhoda vybrané nabídky spočívat pouze v cenovém rozdílu. Jak je uvedeno v bodě 43 výše, tento rozdíl, ve výši 48,55 %, byl zmíněn v e-mailu ze dne 7. září 2018.

47 Vzhledem k tomu, že informace poskytnuté e-mailem ze dne 7. září 2018 obsahovaly všechny údaje požadované čl. 113 odst. 2 a 3 finančního nařízení, byly z pohledu povinnosti uvést odůvodnění dostatečné.

48 Následující argumenty žalobkyně nemohou tento závěr zpochybnit.

49 Zaprvé žalobkyně Komisi vytýká, že v e-mailech ze dne 7. a 17. září 2018 neuvedla položky přijaté nabídky, jejichž cena se lišila ve srovnání s její nabídkou a které vysvětlovaly cenový rozdíl ve výši 48,55 %.

50 V tomto ohledu je třeba především uvést, že žalobkyně takovou žádost v e-mailu ze dne 11. září 2018 neuvedla. Z tohoto prvního důvodu nelze veřejnému zadavateli vytýkat, že na ni neodpověděl, jelikož jedinými informacemi, které musí zadavatel neúspěšným uchazečům poskytnout, jsou informace, které jsou vyjmenovány v čl. 113 odst. 2 a 3 finančního nařízení.

51 Podle ustálené judikatury dále nelze po Komisi požadovat, aby uchazeči, jehož nabídka nebyla vybrána, předala podrobnou srovnávací analýzu této a vybrané nabídky (viz rozsudek ze dne 4. října 2012, Evropaïki Dynamiki v. Komise, C-629/11 P, nezveřejněný, EU:C:2012:617, bod 21 a citovaná judikatura). Zadavatel rovněž nemusí odmítnutému uchazeči na jeho písemnou žádost poskytnout úplnou kopii hodnotící zprávy (viz rozsudek ze dne 4. října 2012, Evropaïki Dynamiki v. Komise, C-629/11 P, nezveřejněný, EU:C:2012:617, bod 22 a citovaná judikatura).

52 A konečně, sdělení položkových cen uchazeče, jemuž byla zakázka zadána, může poškodit jeho obchodní zájmy, jakož i spravedlivou hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. dubna 2014, CITEB a Belgo-Metal v. Parlament, T-488/12, nezveřejněný, EU:T:2014:195, bod 46). Článek 113 odst. 3 poslední pododstavec finančního nařízení přitom veřejnému zadavateli umožňuje nesdělovat určité informace, které by mohly takové zájmy poškodit.

53 Proto nelze Komisi vytýkat, že v e-mailech ze dne 7. a 17. září 2018 položky přijaté nabídky, jejichž cena vysvětlovala rozdíl v celkové ceně oproti nabídce žalobkyně ve výši 48,55 %, neuvedla.

54 Zadruhé žalobkyně Komisi vytýká, že v e-mailu ze dne 17. září 2018 neodpověděla na její žádosti týkající se „vlastností a relativních výhod vybrané nabídky“ a toho, zda bylo úspěšným uchazečem o zakázku splněno kritérium zaškolení Nedap.

55 Pokud jde o výtku týkající se „vlastností a relativních výhod vybrané nabídky“, je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co žalobkyně tvrdí, tuto žádost v e-mailu ze dne 11. září 2018 nevznesla. Navíc z bodu 46 výše vyplývá, že jelikož Komise v e-mailu ze dne 7. září 2018 uvedla, že „nabídka žalobkyně se ukázala být o 48,55 % dražší než nabídka vybraného uchazeče“, poskytla v tomto ohledu dostatečné informace.

56 Nelze tedy mít za to, že by Komise porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že v e-mailu ze dne 17. září 2018 nereagovala na žádost žalobkyně ohledně vlastností a výhod vybrané nabídky.

57 Pokud jde o výtku týkající se absence odpovědi Komise na otázku ohledně zaškolení Nedap úspěšného uchazeče, která v e-mailu ze dne 11. září 2018 skutečně byla uvedena, je třeba konstatovat, že není opodstatněná.

58 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, totiž Komise v e-mailu ze dne 17. září 2018 uvedla, že hodnotící výbor řádně zkoumal, zda uchazeči splňují kritéria pro výběr, včetně kritéria stanoveného v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace. Tvrzení, že Komise prostě a jednoduše neodpověděla na otázku žalobkyně týkající se zaškolení Nedap úspěšného uchazeče, je tedy nepřesné.

59 Nelze tedy proto mít za to, že by Komise tím, že v e-mailu ze dne 17. září 2018 neodpověděla na otázku, zda úspěšný uchazeč splnil kritérium týkající se zaškolení Nedap, porušila povinnost uvést odůvodnění.

60 V důsledku toho je třeba první žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

Ke druhému žalobnímu důvodu, týkajícímu se bodu III.3.2.B zadávací dokumentace

61 Druhým žalobním důvodem žalobkyně zpochybňuje legalitu napadených rozhodnutí z důvodů týkajících se bodu III.3.2.B zadávací dokumentace.

62 Tento důvod se dělí na tři části.

– *K první části, týkající se správnosti prohlášení předloženého úspěšným uchazečem*

63 V rámci první části druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že dokument předložený úspěšným uchazečem k prokázání toho, že splňuje podmínku stanovenou v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace, není v souladu s tímto ustanovením.

64 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak bylo uvedeno v bodě 3 výše, bod III.3.2.B zadávací dokumentace vyžadoval pro část 4 v rámci požadované minimální způsobilosti, aby specialista – „vedoucí pracoviště" – uchazeče měl „osvědčení o důkladném zaškolení do softwarové platformy bezpečnostní správy společnosti Nedap".

65 Za účelem prokázání, že splňovali podmínku týkající se zaškolení Nedap, museli uchazeči podle téhož ustanovení předložit „osvědčení o zaškolení do softwarové platformy bezpečnostní správy společnosti Nedap" nebo „čestné prohlášení, že v případě přidělení zakázky ho získají do pěti dnů po podepsání smlouvy".

66 V žalobní odpovědi Komise uvedla, že vybraný uchazeč zvolil druhou z možností, které bod III.3.2.B zadávací dokumentace nabízí, a poskytl čestné prohlášení, které je v něm uvedeno.

67 Když byla Komise na tento aspekt dotázána Tribunálem v rámci organizačního procesního opatření, předložila dokument, který považovala za uvedené prohlášení. Tento dokument pro specialistu „vedoucího pracoviště", který bude pověřen prováděním zakázky, uvádí:

„Osvědčení Nedap: ne, tato aplikace není v současné době v Lucembursku používána. Ukáže-li se v budoucnu, že je nezbytné, potvrzujeme zde, že toto osvědčení bude od společnosti Nedap včas získáno."

68 Na jednání poprvé žalobkyně tvrdila, že toto osvědčení nebylo v souladu s požadavky zadávací dokumentace. Především dokument předložený úspěšným uchazečem neobsahuje „čestné prohlášení". A dále dokument neobsahuje žádný závazek předložit osvědčení do pěti dnů od podpisu smlouvy, ale obsahuje pouze velmi vágní formulaci, že osvědčení bude získáno, „ukáže-li se v budoucnu, že je nezbytné", „včas".

69 Tyto argumenty zpochybňuje Komise, která se domnívá, že vzhledem k tomu, že „by poněkud zavánělo formalismem, kdyby byla vyžadována přesná formulace", mohla mít bez vyžádání si osvětlení od úspěšného uchazeče legitimně za to, tak jak tomu bylo v rozhodnutí ze dne 7. září 2018, že jím předložená nabídka je „zcela v souladu s požadavky zadávací dokumentace". Komise ostatně tvrdí, že výtka takto vznesená žalobkyní nemůže být zohledněna, jelikož vzhledem k tomu, že byla uplatněna na jednání, byla předložena opožděně.

70 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 84 odst. 1 jednacího řádu nelze předkládat nové důvody v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo až během něj.

71 Článek 84 odst. 2 jednacího řádu mimoto stanoví, že jsou-li právní a skutkové okolnosti odůvodňující předložení nových důvodů známy po druhé výměně spisů účastníků řízení, předloží dotyčný hlavní účastník nové důvody, jakmile se o těchto okolnostech dozvěděl. Mimoto dané ustanovení nevylučuje, aby uvedené okolnosti byly zjištěny, tak jako v projednávané věci, v souvislosti s organizačním procesním opatřením (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-247/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 370, a ze dne 13. prosince 2016, European Dynamics Luxembourg a Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-764/14, nezveřejněný, EU:T:2016:723, bod 48).

72 V projednávané věci je třeba konstatovat, že Komise předložila dokument obsahující údajné čestné prohlášení 9. srpna 2019 v reakci na organizační procesní opatření přijaté Tribunálem po výměně spisů účastníků řízení.

73 Po předložení tohoto dokumentu vyzval Tribunál dne 24. září 2019 žalobkyni, aby předložila své vyjádření „k dokumentům a odpovědím“ takto poskytnutým Komisí.

74 Ve svém vyjádření však žalobkyně, jak sama uznala na jednání, neuvedla žádný argument ohledně formy nebo obsahu prohlášení obsaženého v uvedeném dokumentu.

75 Z toho plyne, že na rozdíl od toho, co stanoví čl. 84 odst. 2 jednacího řádu, žalobkyně dotčenou výtku neformulovala, jakmile se s uvedeným dokumentem seznámila.

76 Z tohoto důvodu je třeba výtku odmítnout jako nepřípustnou.

77 První část druhého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

– *Ke druhé části, týkající se osvědčení předloženého úspěšným uchazečem*

78 Ve druhé části druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že osvědčení předložené úspěšným uchazečem po podpisu smlouvy nebylo v souladu s požadavky stanovenými v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace. Osvědčení jednak nebylo předloženo do pěti dnů od podpisu smlouvy. A dále uvedené osvědčení nepochází od společnosti Nedap, ale od jiné společnosti, která není oprávněna taková osvědčení vydávat, jak vyplývá z korespondence v této věci mezi žalobkyní a zástupci společnosti Nedap.

79 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

80 V tomto ohledu je třeba připomenout, že veřejné zakázky probíhají v několika fázích.

81 Nejprve je zpracována zadávací dokumentace, která zejména upřesňuje plnění, která jsou od uchazeče, jemuž bude zakázka zadána, očekávána, kritéria pro výběr, která musí zájemci nebo uchazeči splňovat, aby mohli předložit nabídku, a kritéria pro zadání zakázky, na jejichž základě budou nabídky hodnoceny.

82 Zadruhé jsou uchazeči, kteří předložili žádost o účast, hodnoceni na základě výběrových kritérií uvedených v zadávací dokumentaci. Vybraní uchazeči mohou předložit nabídku.

83 Zatřetí jsou nabídky obdržené zadavatelem posuzovány podle kritérií pro zadání zakázky stanovených v zadávací dokumentaci a jedna z nich je vybrána pro zadání zakázky, načež je podepsána smlouva.

84 Nakonec je podepsaná smlouva plněna vybraným uchazečem.

85 Jak vyplývá ze sledu těchto jednotlivých fází, otázka, zda dokument předložený úspěšným uchazečem po zadání zakázky je v souladu s podmínkami zadávací dokumentace za předpokladu, že jsou tyto podmínky platné, se nepojí s třetí fází, která se týká zadání zakázky, jež je předmětem projednávané žaloby, ale s poslední fází, která se týká realizace plnění, která jsou předmětem zakázky, a netýká se tedy napadených rozhodnutí.

86 Z tohoto důvodu není namístě v rámci projednávané žaloby zkoumat, zda osvědčení předložené úspěšným uchazečem po podepsání smlouvy bylo v souladu s požadavky stanovenými v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace.

87 Druhá část druhého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

– *Ke třetí části, týkající se protiprávnosti bodu III.3.2.B zadávací dokumentace*

88 Ve třetí části druhého žalobního důvodu žalobkyně vznáší námitku protiprávnosti ustanovení obsaženého v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace, které uchazečům umožňuje předložit ve fázi výběru prohlášení o tom, že pokud bude jejich nabídka vybrána, předloží osvědčení o zaškolení Nedap do pěti dnů od podpisu smlouvy.

89 V replice žalobkyně tvrdila, že možnost předložit osvědčení o zaškolení Nedap po podpisu smlouvy poskytnutá zadávací dokumentací je „nelogická, málo pochopitelná, potažmo nebezpečná, neboť může vést k nejistotě z právního a technického hlediska, jelikož ponechává otevřenou cestu k nejhorším překvapením v případě, že by úspěšný uchazeč tuto podmínku poté, co byl vybrán, nesplnil“.

90 Na jednání žalobkyně mimoto tvrdila, že uvedené ustanovení je nerealistické, protiprávní a nespravedlivé, jelikož veřejnému zadavateli umožňovalo zadat zakázku uchazeči, u něhož nemohlo být jisté, že předloží požadované osvědčení, a že tedy bude schopen realizovat zakázku, zatímco jiní uchazeči, kteří uvedeným disponovali, byli odmítnuti.

91 Komise má za to, že argument není opodstatněný a v každém případě je nepřípustný, protože byl poprvé uplatněn až v replice a ještě příliš nepřesně.

92 Pokud jde o přípustnost, je třeba připomenout, že podle čl. 84 odst. 1 jednacího řádu nelze předkládat nové důvody v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo až během něj.

93 Je třeba konstatovat, že v projednávané věci Komise v reakci na druhý žalobní důvod uvedla, že úspěšný uchazeč předložil čestné prohlášení, v žalobní odpovědi.

94 Před tímto prohlášením tedy žalobkyně nemohla znát přesný způsob, jakým úspěšný uchazeč doložil, že splňuje kritérium týkající se zaškolení Nedap: osvědčením vydaným samotnému úspěšnému uchazeči, osvědčením vydaným některému subdodavateli, čestným prohlášením úspěšného uchazeče nebo čestným prohlášením některého subdodavatele

95 Za těchto podmínek nelze žalobkyni vytýkat, že výtku týkající se protiprávnosti bodu III.3.2.B v rozsahu, v němž umožňoval uchazečům předložit ve fázi výběru čestné prohlášení, kterým se v případě udělení zakázky zavazovali získat osvědčení o zaškolení Nedap do pěti dnů od uzavření smlouvy, uplatnila poprvé až v replice. Žalobkyně totiž mohla přesně a cíleně rozvinout svou argumentaci až v okamžiku, kdy se seznámila se způsobem skutečně použitým úspěšným uchazečem k prokázání toho, že uvedenou podmínku výběru splňuje. Znalost skutečnosti, že úspěšný uchazeč využil možnosti předložení čestného prohlášení, byla nezbytná k tomu, aby se žalobkyně mohla účinně dovolávat protiprávnosti dotčeného ustanovení zadávací dokumentace.

96 Co se týče druhého argumentu týkajícího se nepřípustnosti, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být uvedení žalobních důvodů a jejich obsahu, vyžadované čl. 76 písm. d) jednacího řádu, dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si obhajobu a Tribunálu o žalobě rozhodnout, a to případně i bez dalších podpůrných informací (viz rozsudek ze dne 25. ledna 2018, BSCA v. Komise, T-818/14, EU:T:2018:33, bod 95 a citovaná judikatura).

97 Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je k tomu, aby byla žaloba přípustná, třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je žaloba založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (viz rozsudek ze dne 25. ledna 2018, BSCA v. Komise, T-818/14, EU:T:2018:33, bod 95 a citovaná judikatura).

98 Toto pravidlo vyjádřené v souvislosti s žalobními důvody uplatněnými v žalobě se týká rovněž nových žalobních důvodů uplatněných v replice, pokud vyplývají ze skutkových a právních okolností, které vyšly najevo v průběhu řízení.

99 V projednávané věci je třeba konstatovat, že vyjádření dotčeného argumentu, tak jak vyplývá z repliky, je dostatečně přesné k tomu, aby Komisi a Tribunálu umožnil pochopit, že možnost uchazeče prokázat, že splňuje podmínku zaškolení stanovenou v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace, předložením čestného prohlášení, je zpochybněna, jelikož neumožňuje ujistit se, že úspěšný uchazeč splňuje kritérium pro výběr před uzavřením smlouvy, což s sebou nese riziko zadání zakázky uchazeči bez technické způsobilosti pro její realizaci.

100 Z těchto důvodů je třeba mít za to, že třetí část tohoto žalobního důvodu je přípustná.

101 K věci samé Komise tvrdí, že ustanovení popsané v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace musí být v rozsahu, v němž umožňovalo uchazečům čestně prohlásit, že se v případě udělení zakázky zavazují získat osvědčení o zaškolení Nedap do pěti dnů od uzavření smlouvy, považováno za platné.

102 V tomto ohledu je třeba připomenout, že finanční prostředky pocházející z unijního rozpočtu musí být využívány způsobem, který umožní zajistit, aby zdroje přidělené orgánům byly používány optimálně.

103 Článek 102 odst. 1 finančního nařízení stanoví, že veřejné zakázky financované zcela nebo zčásti z unijního rozpočtu musí být v souladu se zásadami transparentnosti, proporcionality, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

104 Tímto ustanovením zamýšlel unijní normotvůrce vytvořit rámec pro veřejné zakázky, v němž jsou porovnávány nabídky řádně vybraných podniků za účelem výběru toho, který má nejlepší předpoklady k plnění zakázky.

105 Z těchto požadavků vyplývá povinnost veřejného zadavatele ověřit nejpozději v okamžiku zadání zakázky, zda uchazeč, který předložil nejlepší nabídku, skutečně splnil podmínky, které jsou stanoveny v zadávací dokumentaci.

106 Tato povinnost není dodržena, jestliže tak jako v projednávané věci zadávací dokumentace umožňuje zadání zakázky na základě prohlášení uchazeče obsahujícího závazek, že po podepsání smlouvy splní podmínku technické a odborné způsobilosti, která je prezentována jako „minimální“ pro plnění smlouvy.

107 Tím, že veřejný zadavatel upřesnil, že takto předložený požadavek má „minimální“ charakter, uvedl v zadávací dokumentaci, že držení dotčeného osvědčení, a tudíž i zaškolení, které je třeba absolvovat k jeho získání, představuje nezbytnou podmínku k tomu, aby byl uchazeč schopen uspokojivě plnit dotčenou zakázku.

108 V tomto ohledu je třeba mít v návaznosti na to, co zdůrazňuje žalobkyně, za to, že ustanovení, které stanoví možnost získat po podepsání smlouvy odborné zaškolení prezentované v zadávací dokumentaci jako „minimální“, nemůže být považováno za slučitelné se zásadou rovného zacházení, neboť může vést k zadání zakázky uchazeči, který tento požadavek nesplňuje, zatímco jiní účastníci, kteří toto vzdělání v okamžiku zadání mají, vybráni nejsou.

109 Kromě toho ověřování až po zadání zakázky, zda úspěšný uchazeč skutečně disponuje odbornými schopnostmi požadovanými k plnění smlouvy, by v rozporu s právní jistotou znamenalo, že pokud se ukáže, že tento není schopen předložit dotčené osvědčení, bude smlouva vypovězena, a muselo by tak být uspořádáno nové řízení za účelem zajištění realizace projektu, který je předmětem dotčené zakázky.

110 V tomto ohledu je třeba uvést, že během diskuzí byly vyjádřeny pochybnosti o souladu dokumentu, který vybraný uchazeč předložil Komisi po podepsání smlouvy, s podmínkami stanovenými zadávací dokumentací a dále o dodržení pětidenní lhůty stanovené toutéž zadávací dokumentací, jelikož úspěšnému uchazeči trvalo patnáct dnů, než učinil nezbytné kroky, a dva měsíce, než požadované osvědčení předložil.

111 V každém případě je třeba zdůraznit, že povinnost ve fázi zadávání zakázky ověřit, zda vybraný uchazeč splňuje podmínky způsobilosti určené zadávací dokumentací, je stanovena v samotné právní úpravě.

112 Článek 110 odst. 1 finančního nařízení totiž stanoví, že zakázky se zadávají poté, co zadavatel mimo jiné ověří, zda zájemce nebo uchazeč splňuje kritéria pro výběr uvedená v dokumentaci k zadávacímu řízení.

113 Z daného ustanovení vyplývá, že žádná zakázka nemůže být zadána, aniž by bylo řádně ověřeno a prokázáno, že uchazeč splňuje požadavky způsobilosti stanovené zadávací dokumentací.

114 V důsledku toho je třeba mít za to, že ustanovení obsažené v bodě III.3.2.B zadávací dokumentace je v rozsahu, v němž umožňuje, aby ověření podmínky zaškolení Nedap bylo provedeno až po zadání zakázky, protiprávní.

115 Proti tomuto stanovisku uvádí Komise několik argumentů.

116 Zaprvé tvrdí, že jak bylo uvedeno v bodě 3 výše, zadávací dokumentace v rámci odůvodnění existence podmínky zaškolení uvedené v daném ustanovení umožňovala předložení vlastního osvědčení o zaškolení nebo čestného prohlášení, že tento dokument bude získán do pěti dnů od podpisu smlouvy. Možnost předložit prohlášení tak byla podle Komise stanovena v zadávací dokumentaci jako kritérium pro výběr. Na konci řízení ověřila, zda vybraná nabídka splňuje požadavky obsažené v uvedené zadávací dokumentaci. Vzhledem k tomu, že v něm možnost předložit uvedené prohlášení byla stanovena, měla za to, že zakázka může být zadána nakonec vybranému uchazeči.

117 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně v námitce protiprávnosti nezpochybňuje slučitelnost rozhodnutí o zadání zakázky se zadávací dokumentací, ale legalitu ustanovení této dokumentace, jež stanoví, že zakázka může být zadána na základě důvěry v prohlášení uchazeče, které obsahuje závazek, to znamená slib předložit po podpisu smlouvy osvědčení potvrzující, že absolvoval školení za účelem získání způsobilosti považované za „minimální“ pro plnění smlouvy.

118 Takový závazek nevykazuje spolehlivost požadovanou k tomu, aby bylo možné zakázku zadat za podmínek zajišťujících právní jistotu vyžadovanou pro řádné použití finančních prostředků Unie, a dále nezaručuje rovné zacházení s účastníky, jelikož závazek předložit osvědčení potvrzující zaškolení nemůže být v rámci objektivního srovnání považován za rovnocenný způsobilosti získané tímto zaškolením.

119 Zadruhé Komise tvrdí, že cílem napadeného ustanovení bylo otevřít zakázku zájemcům, kteří v okamžiku podání žádosti o účast ještě nebyli držiteli osvědčení o zaškolení Nedap. Kromě toho vzhledem k tomu, že toto zaškolení není levné, bylo vhodné nepožadovat tyto výdaje po uchazečích, jejichž nabídka by možná nebyla vybrána.

120 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že snaha ušetřit uchazečům výdaje nemůže odůvodnit odchýlení se od rovného zacházení a právní jistoty: zakázka musí být zadána podniku, jehož nabídka je hospodářsky nejvýhodnější a který doložil technickou způsobilost k jejímu provedení. Pokud chce veřejný zadavatel rozšířit počet zájemců o veřejnou zakázku, disponuje mechanismy, které jsou z hlediska použitelných pravidel a zásad přípustné. Může zejména stanovit širší podmínky technické a odborné způsobilosti, které může splnit větší počet podniků.

121 Zatřetí Komise na jednání tvrdila, že Tribunál v rozsudku ze dne 25. listopadu 2014, Alfastar Benelux v. Rada (T-394/12, nezveřejněný, EU:T:2014:992), ověření kritéria pro výběr až po zadání zakázky připustil.

122 V tomto ohledu je třeba uvést, že rozsudek citovaný Komisí se týkal, jak tato uvádí, zakázky, ve které bylo od uchazeče zejména vyžadováno, aby měl osvědčení o bezpečnostní prověrce, které mohlo být nahrazeno prohlášením o úmyslu podniknout kroky nezbytné k tomu, aby ho získal (rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, Alfastar Benelux v. Rada T-394/12, nezveřejněný, EU:T:2014:992, bod 165).

123 V dané věci žalobkyně vytýkala Radě, že uvedla, že ve fázi výběru se mohly podniky omezit na předložení prohlášení o úmyslu, aniž by byly povinny prokázat, že v této fázi řízení již disponovaly prověrkou ve vlastním slova smyslu všech dotčených zaměstnanců (rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, Alfastar Benelux v. Rada, T-394/12, nezveřejněný, EU:T:2014:992, bod 202).

124 V tomto rámci Tribunál zkoumal, zda ve fázi výběru bylo akceptování prohlášení o úmyslu legitimní s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou judikatura přiznává zadavateli při určování a hodnocení kritérií, která musí podniky v této fázi řízení splnit.

125 V projednávané věci je otázka odlišná, neboť se nejedná o určení, zda čestné prohlášení mohlo být akceptováno ve fázi výběru, ale o určení, zda zakázka mohla být zadána a zda následně mohla být smlouva podepsána pouze na základě čestného prohlášení bez ověření skutečné technické způsobilosti vyžadované zadávací dokumentací v rámci kritérií pro výběr, pokud jde o uchazeče, jehož nabídka byla vybrána.

126 V tomto ohledu Tribunál v Komisí uvedeném rozsudku ze dne 25. listopadu 2014, Alfastar Benelux v. Rada (T-394/12, nezveřejněný, EU:T:2014:992), nezaujal postoj odlišný od postoje, který zaujal v projednávané věci, neboť uvedl, že Rada ve fázi přidělení zakázky „konstatovala“, že žalobkyně „již disponuje požadovanými prověrkami“ (viz bod 167 rozsudku), což znamená, že v této fázi bylo provedeno ověření toho, zda vybraný podnik skutečně disponuje způsobilostí požadovanou zadávací dokumentací k plnění smlouvy.

127 Začtvrté Komise uvedla, že v okamžiku přípravy zadávací dokumentace nebyly ještě produkty vyžadující zaškolení Nedap nainstalovány v budově, jíž se týká zakázka, takže toto zaškolení nebylo na začátku plnění smlouvy nezbytné. Navíc nebylo jisté, zda produkty vyžadující zaškolení Nedap budou vůbec během plnění uvedené smlouvy instalovány, takže bylo možné, že příslušné zaškolení nebude nezbytné.

128 V tomto ohledu stačí připomenout, že veřejné zakázky musí být zadávány v souladu s podmínkami a požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci.

129 Zadávací dokumentace, o kterou se zde jedná, přitom, jak je uvedeno v bodě 3 výše, v rámci požadované „minimální způsobilosti“ vyžadovala, aby specialista „vedoucí pracoviště“ uchazeče měl „osvědčení o důkladném zaškolení Nedap.

130 Proto, jak bylo uvedeno v bodě 114 výše, bylo třeba na základě ustanovení uvedených v bodech 103 a 112 výše ověřit, zda vybraný uchazeč tento technický požadavek před zadáním zakázky a podepsáním smlouvy skutečně splnil.

131 Z těchto důvodů musí být argumenty vznesené Komisí odmítnuty.

132 V důsledku toho je třeba třetí části druhého žalobního důvodu vyhovět a napadená rozhodnutí zrušit, aniž by bylo nutné zkoumat ostatní žalobní důvody.

133 Ve druhém bodě návrhových žádání žalobkyně navrhuje, aby Tribunál nařídil „veškeré další právní povinnosti nezbytné ve věci“.

134 Tento návrh však v rozporu s čl. 76 písm. d) a e) jednacího řádu není dostatečně přesný. Navíc za předpokladu, že by posledně uvedený návrh musel být vykládán jako návrh na adresování příkazu Parlamentu, je třeba připomenout, že v rámci žaloby na základě článku 173 Smlouvy nemá Tribunál pravomoc adresovat orgánům příkazy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 1996, Bernardi v. Parlament, T-146/95, EU:T:1996:105, bod 27).

K nákladům řízení

135 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

136 Vzhledem k tomu, že žalobkyně náhradu nákladů řízení požadovala a Komise neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. září 2018, kterým byla odmítnuta nabídka předložená společností Securitec pro část 4 zakázky, která byla předmětem omezené výzvy k podání nabídek HR/R1/PR/2017/059 a týkala se „údržby bezpečnostních zařízení v budovách využívaných nebo spravovaných Evropskou Komisí v Belgii a v Lucembursku“, jakož i rozhodnutí Komise ze dne 17. září 2018, kterým odmítla žalobkyni poskytnout upřesnění, o která v rámci téhož řízení požádala dne 11. září 2018, se zrušují.**

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni Nihoul Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. července 2020.

Podpisy.